

Sygn. akt XI GC 370/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 12 czerwca 2018 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Wójcik-Wojnowska

Protokolant: Marta Majchrzyk

po rozpoznaniu w dniu 29 maja 2018 r. w Szczecinie na rozprawie

sprawy z powództwa W..pl (...) (...) w S.

przeciwko J. L. (1)

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej J. L. (1) na rzecz powódki W..pl (...) (...) w S. kwotę 6607,04 zł (sześć tysięcy sześćset siedem złotych cztery grosze) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwot:

- 701,07 zł od dnia 15 września 2016 r. do dnia zapłaty;
- 975,46 zł od dnia 15 października 2015 r. do dnia zapłaty;
- 835,81 zł od dnia 15 listopada 2016 r. do dnia zapłaty;
- 270,90 zł od dnia 15 grudnia 2016 r. do dnia zapłaty;
- 885,50 zł od dnia 14 stycznia 2017 r. do dnia zapłaty;
- 140 zł od dnia 15 kwietnia 2017 r. do dnia zapłaty;
- 476 zł od dnia 13 maja 2017 r. do dnia zapłaty;
- 252 zł od dnia 15 lipca 2017 r. do dnia zapłaty;
- 1479,81 zł od dnia 15 sierpnia 2017 r. do dnia zapłaty;
- 616 zł od dnia 15 września 2017 r. do dnia zapłaty.,

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

III. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 1757,11 zł (jeden tysiąc siedemset pięćdziesiąt siedem zł jedenaście gr) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt. XI GC 370/18

Sprawa rozpoznawana w postępowaniu uproszczonym.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 18 stycznia 2018 r. W..pl spółka (...) w S. wniosła przeciwko J. L. (2) o zapłatę kwoty 7 904,50 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwot:

- 1376,63 zł od dnia 15 września 2016 r. do dnia zapłaty;
- 975,46 zł od dnia 15 października 2015 r. do dnia zapłaty;
- 835,81 zł od dnia 15 listopada 2016 r. do dnia zapłaty;
- 491,40 zł od dnia 15 grudnia 2016 r. do dnia zapłaty;
- 885,50 zł od dnia 14 stycznia 2017 r. do dnia zapłaty;
- 276,50 zł od dnia 15 kwietnia 2017 r. do dnia zapłaty;
- 476 zł od dnia 13 maja 2017 r. do dnia zapłaty;
- 252 zł od dnia 15 lipca 2017 r. do dnia zapłaty;
- 1479,81 zł od dnia 15 sierpnia 2017 r. do dnia zapłaty;
- 855,39 zł od dnia 15 września 2017 r. do dnia zapłaty

oraz o zasądzenie od pozwanej kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, iż w dniu 4 marca 2015 r. zawarła z J. L. (1) umowę kooperacyjną, na podstawie której powódka zobowiązana była do publikacji na stronie internetowej w katalogu „zdjęcia” sukien ślubnych i wieczorowych w celu skierowania klientów do salonów pozwanej. Z tytułu wykonania umowy kooperacyjnej, powódka wystawiła na rzecz pozwanej dwanaście faktur VAT na łączną kwotę 13 204,50 zł, każda z 14 dniowym terminem płatności. Z tytułu wystawionych faktur VAT J. L. (1) uiściła na rzecz powódki kwotę 5 300 zł, która została zaliczona na najdawniej wymagalne wierzytelności, odmawiając spełnienia świadczenia w pozostałej części, to jest w kwocie 7 904,50 zł.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 23 stycznia 2018 r. Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W przepisany terminie J. L. (1) wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty zaskarżając go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Pozwana podniosła zarzut niewłaściwości miejscowej oraz wniosła o rozłożenie świadczenia na raty, a także o zwolnienie z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwana zakwestionowała faktury wystawione po dniu 4 marca 2017 r., wskazując na ich nieważność z uwagi na czasowe obowiązywanie umowy łączącej strony (2 lata). Mimo upływu okresu na który umowa została zawarta także mimo zaprzestania przez nią dokonywania płatności, oferta pozwanej nie została usunięta z portalu powódki, wobec czego do salonu pozwanej zgłaszały się kolejne klientki. Klientki te jednak nie dokonywały u pozwanej zakupów..

W toku postępowania strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. L. (1), prowadząca działalność gospodarczą pod firmą (...) w formie salonów sukien ślubnych E. w O. i w N., w dniu 4 marca 2015 r. zawarła z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w S. umowę kooperacyjną. Zgodnie z umową W. D. M. (obecnie W..pl spółka (...) w S.) prowadziła katalog na portalu internetowym pod adresem (...) oraz prowadziła działalność promocyjną salonów w tym katalogu, kierując do salonów maksymalnie dużą liczbę

klientek. TwojaSuknia posiada bazę zarejestrowanych potencjalnych klientów, dążąc jednocześnie do pozyskania jak największej ilości zarejestrowanych potencjalnych klientów.

Potencjalni klienci salonów mieli rejestrować się w katalogu (...) po czym otrzymywać informacje o salonach i oferowanych przez nie produktach. Salon współpracujący z powódką zobowiązany był do aktualizowania informacji o salonach oraz umieszczenia w katalogu sukien ślubnych oferowanych do sprzedaży. Powódka zobowiązała się do prowadzenia działań promocyjnych mających na celu skierowania jak największej ilości klientów w tym również poprawę wizerunku salonów. Każdy klient, który zarejestrował się w katalogu przed dokonaniem zakupu uznawany był za klienta skierowanego do salonu przez portal TwojaSuknia. Dodatkowo, aby klient został uznany za klienta skierowanego przez TwojaSuknia, po transakcji w salonie musiał przesłać do TwojaSuknia informację o miejscu transakcji wskazując salon oraz wartość transakcji (§ 2 ust 5). Powódka była uprawniona do weryfikowania wszystkich klientów, którzy poinformowali TwojaSuknia o transakcji w salonie poprzez dostęp do katalogu oraz porównanie z zapisami księgowymi. Powódka oraz salony otrzymywały dostęp do informacji na portalu (...) związanych z rejestracją klientów w katalogu i przesłanych przez niego informacjach o transakcjach zrealizowanych poprzez konto utworzone w katalogu (§2).

W §3 umowy strony ustaliły wynagrodzenie przysługujące spółce (...) od salonu w procentowej wysokości od transakcji w salonie dokonanej przez każdego klienta, który przed transakcją w salonie zarejestrował się w katalogu (...) przesłał informację o transakcji dokonanej w salonie najpóźniej 60-ego dnia po dacie ślubu. Wartość wynagrodzenie wynosiła 7% wartości transakcji netto i ulegała powiększeniu o należny podatek VAT. Wynagrodzenie naliczane było raz w miesiącu za transakcje zrealizowane we wszystkich salonach na podstawie faktur VAT z 14-dniowym terminem płatności, w której wyspecyfikowane były wszystkie transakcje klientów we wszystkich salonach. Faktura zawierać miała oddzielny wykaz transakcji dla wszystkich salonów.

Zgodnie z § 3 ust. 4 umowy w przypadku opóźnienia w płatności przekraczającego 15 dni, spółka (...) była uprawniona do wyłączenia salonu z katalogu twojasuknia.pl, aż do dnia uregulowania płatności przez podmiot współpracujący, przy czym wszystkie transakcje dokonane w okresie trwającego wyłączenia były naliczane zgodnie z zapisami umowy.

W §4 J. L. (1) zgodziła się na udzielenie spółce (...) informacji przez klientów w zakresie rodzaju i ilości zakupywanych produktów lub wypożyczonych produktów, wartości dokonanych transakcji, jakości obsługi w salonach, które były uzupełniane przez klientów po wizycie w salonie. Wyraziła również zgodę na prowadzenie badania „tajemniczego klienta”, który miał dokonać oceny jakości obsługi.

Umowa kooperacyjna została zawarta na okres 24 miesięcy z możliwością jej wypowiedzenia najpóźniej na trzy miesiące przed upływem okresu jej obowiązywania. W przypadku niewypowiedzenia umowy, ulegała ona przedłużeniu o kolejny okres 24 miesięcy.

Dowód:

- umowa kooperacyjna z dnia 4 marca 2015 r. k. 15;

- zeznania pozwanej J. L. (1) k. 183v,-184v.;

- zeznania świadka J. U. k. 182v.-183;

Pozwana kwestionowała sposób rozliczania współpracy przez powódkę, gdyż przychodziły do niej klientki, które nie powzięły informacji o jej salonach od powódki, lecz rejestrowały się na portalu i zgłaszały transakcję, aby wziąć udział w losowaniu atrakcyjnych nagród. Pozwana uważała, że prowizja winna być płacona tylko od tych klientek, które po zarejestrowaniu się na portalu powódki zostały umówione na wizytę przez konsultantki powódki, a następnie dokonały zakupu.

Dowód:

- zeznania pozwanej J. L. (1) k. 183v,-184v.;

Dnia 31 sierpnia 2016 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wystawiła na rzecz JD Salon (...) fakturę VAT nr (...) na kwotę 3 529,07 zł brutto, na podstawie raportu aktywności panien młodych. W raporcie wskazano, że na portalu profil salonu i dostępne w nim kolekcje przeglądały: N. K., D. R., I. W., S. D., K. M., S. Ł., M. J. (1), B. E., A. P. (1), J. C., W. S., K. S. (1), S. S., D. M. i E. H.. Termin zapłaty oznaczono w fakturze na dzień 14 września 2016 r.

Dowód:

- faktura VAT nr (...) k. 16;

- raport aktywności panien młodych k. 17;

W salonach (...) w O. i N. zakupów dokonały: N. K. za kwotę 1 800 zł, D. R. za kwotę 2 700 zł, S. D. za kwotę 2 450 zł, S. Ł. za kwotę 2 500 zł, M. J. (2) za kwotę 3 400 zł, B. E. za kwotę 3 590 zł, A. P. (1) za kwotę 3 790 zł, J. C. za kwotę 3 000 zł, W. S. za kwotę 2 950 zł, K. S. (2) za kwotę 3 330 zł, S. S. za kwotę 6 000 zł i D. M. za kwotę 4 890 zł.

Dowód:

- potwierdzenia sprzedaży oraz zamówienia k. 18-42;

Dnia 30 września 2016 r. spółka (...) wystawiła na rzecz J. L. (1) fakturę VAT nr (...) na kwotę 975,46 zł brutto, na podstawie aktywności panien młodych, w którym wskazano, że na portalu twojasuknie.pl. profil i ofertę salonów przeglądały A. W. (1), R. K., P. P. i M. D. . Termin zapłaty oznaczono w fakturze na dzień 14 października 2016 roku.

Dowód:

- faktura VAT nr (...) k. 43;

- raport aktywności panien młodych k. 44;

Wskazane w raporcie panny młode dokonały zakupów w salonach (...) w N. i w O.: A. W. (1) za kwotę 3 130 zł, R. K. za kwotę 3 915 zł, P. P. za kwotę 2 990 zł i M. D. za kwotę 3 900 zł.

Dowód:

- potwierdzenia sprzedaży oraz zamówienia k. 45-52;

Dnia 31 października 2016 r. spółka (...) wystawiła na rzecz J. L. (1) fakturę VAT nr (...) na kwotę 935,81 zł brutto, na podstawie raportu aktywności panien młodych, w którym wskazano, że profil salonów (...) i dostępne w nim kolekcje na portalu twojasuknia.pl przeglądały E. W., A. P. (2), P. M. i A. K. (1).

Dowód:

- faktura VAT nr (...) k. 53;

- raport aktywności panien młodych k. 54;

W salonach (...) w N. i w O. zakupu dokonały: E. W. za kwotę 3300 zł, A. P. (2) za kwotę 2 950 zł, P. M. za kwotę 2 800 zł i A. K. (2) za kwotę 2 890 zł.

Dowód:

- potwierdzenia sprzedaży oraz zamówienia k. 55-61;

Dnia 30 listopada 2016 r. spółka (...) wystawiła na rzecz J. L. (1) fakturę VAT nr (...) na kwotę 491,40 zł brutto, na podstawie raportu aktywności panien młodych, w którym wskazano, że profil salonu i dostępne kolekcje sukien przeglądały A. P. (3) i D. K.. Termin zapłaty oznaczono na dzień 14 grudnia 2016 r.

Dowód:

- faktura VAT nr (...) k. 62;
- raport aktywności panien młodych k. 63;

Wskazana w raporcie panna młoda D. K. zakupiła w salonie (...) w O. suknię ślubną za kwotę 3 870 zł.

Dowód:

- potwierdzenia sprzedaży oraz zamówienia k. 64-77;

Dnia 30 grudnia 2016 r. spółka (...) wystawiła na rzecz J. L. (1) fakturę VAT nr (...) na kwotę 885,50 zł brutto, na podstawie raportu aktywności panien młodych, w którym wskazano, że profil salonu i dostępne w nim kolekcje sukien przeglądały N. M., D. S. i M. T.. Termin zapłaty oznaczono w fakturze na dzień 13 stycznia 2017 r.

Dowód:

- faktura VAT nr (...) k. 78;
- raport aktywności panien młodych k. 79;

Wskazane w raporcie panny młode dokonały zakupów w salonach (...) w O.: N. M. za kwotę 4 500 zł, D. S. za kwotę 3 550 zł i M. T. za kwotę 4 600 zł.

Dowód:

- potwierdzenia sprzedaży oraz zamówienia k. 80-83;

W piśmie z dnia 27 marca 2017 r. J. L. (1), w odpowiedzi na wezwanie do zapłaty, poinformowała spółkę (...), iż będzie płacić za klientki, które po zapoznaniu się z ofertą na stronie „twoja suknia” i umówieniu przez konsultantkę kupią suknię w jej salonie, a nie za wszystkie osoby, które zarejestrowały się na portalu. Jednocześnie wskazała, że zakończył się okres obowiązywania umowy i wskazała, że wypowiada ją ze skutkiem natychmiastowym. Ponadto zwróciła się o wyłonienie klientek które faktycznie skorzystały z oferty a nie jedynie były zarejestrowane w katalogu.

Dowód:

- pismo z dnia 27 marca 2017 r. z potwierdzeniem nadania k. 151;
- zeznania pozwanej J. L. (1) k. 177-178, 183v,-184v.;

Dnia 31 marca 2017 r. spółka (...) wystawiła na rzecz J. L. (1) fakturę VAT nr (...) na kwotę 276,50 zł brutto, na podstawie raportu panien młodych, w którym wskazano, że profil jej salonu i dostępne w nim kolekcje przeglądały M. S. (1) i D. Z.. Termin zapłaty oznaczono w fakturze na dzień 14 kwietnia 2017 r.

Dowód:

- faktura VAT nr (...) k. 84;
- raport aktywności panien młodych k. 85;

M. S. (1) zakupiła w salonie (...) w N. suknię za kwotę 2 000 zł.

Dowód:

- potwierdzenia sprzedaży oraz zamówienia k. 86-88;

Dnia 28 kwietnia 2017 r. spółka (...) wystawiła na rzecz J. L. (1) fakturę VAT nr (...) na kwotę 476 zł brutto, na podstawie raportu panien młodych, w którym wskazano, że profil jej salonu i dostępne w nim kolekcje przeglądały S. R. i P. W.. Termin zapłaty oznaczono w fakturze na dzień 12 maja 2017 r.

Dowód:

- faktura VAT nr (...) k. 89;

- raport aktywności panien młodych k. 90;

S. R. dokonała zakupu w salonie (...) w O. za kwotę 2 800 zł, a P. W. w salonie (...) w N. za kwotę 4350 zł.

Dowód:

- potwierdzenia sprzedaży oraz zamówienia k. 91-95;

Pismem z dnia 12 maja 2017 r. J. L. (1) została wezwana do zapłaty na rzecz spółki (...) kwoty 8 603,74 zł tytułem wystawionych faktur VAT w okresie od sierpnia 2016 r. do sierpnia 2017 r. w terminie 7 dni.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z dnia 12 maja 2017 r. k. 135;

- potwierdzenie nadania k. 136;

Dnia 30 czerwca 2017 r. spółka (...) wystawiła na rzecz J. L. (1) fakturę VAT nr (...) na kwotę 252 zł brutto, na podstawie raportu panien młodych, w którym wskazano, że profil jej salonu i dostępne w nim kolekcje przeglądała A. W. (2). Termin zapłaty oznaczono w fakturze na dzień 14 lipca 2017 r.

Dowód:

- faktura VAT nr (...) k. 96;

- raport aktywności panien młodych k. 97;

A. W. (2) zakupiła w salonie (...) w O. suknię za kwotę 3 600 zł.

Dowód:

- potwierdzenia sprzedaży oraz zamówienia k. 98-112;

Dnia 31 lipca 2017 r. spółka (...) wystawiła na rzecz J. L. (1) fakturę VAT nr (...) na kwotę 1479,81 zł brutto na podstawie raportu panien młodych, w którym wskazano, że profil jej salonu i dostępne w nim kolekcje przeglądały A. C., P. H., A. J., K. G. i M. S. (2). Termin zapłaty oznaczono w fakturze na dzień 14 sierpnia 2017 r.

Dowód:

- faktura VAT nr (...) k. 113;

- raport aktywności panien młodych k. 114;

Wskazane w raporcie panny młode dokonały zakupów z salonie (...) w O. lub w N.: A. C. za kwotę 5000 zł, P. H. za kwotę 3 550 zł, A. J. za kwotę 3 600, K. G. za kwotę 3 190 zł i M. S. (2) za kwotę 5 800 zł

Dowód:

- potwierdzenia sprzedaży oraz zamówienia k. 115-129;

Dnia 31 sierpnia 2017 r. spółka (...) wystawiła na rzecz J. L. (1) fakturę VAT nr (...) na kwotę 855,39 zł brutto na podstawie raportu panien młodych, w którym wskazano, że profil jej salonu i dostępne w nim kolekcje przeglądały B. T., J. P., M. B. i I. G.. Termin zapłaty oznaczono w fakturze na dzień 14 września 2017 r.

Dowód:

- faktura VAT nr (...) k. 128;

- raport aktywności panien młodych k. 129;

B. T. w salonie (...) w O. kupiła suknię ślubną za kwotę 2 900 zł, M. B.- suknię ślubną za kwotę 3100 zł, I. G. – za 3 000 zł.

Dowód:

- potwierdzenia sprzedaży oraz zamówienia k. 130-134;

- zeznania świadka J. U. k. 82v.-83;

Wiadomością e-mail z dnia 8 września 2017 r. J. L. (1) zwróciła się do powódki o przeliczenie zadłużenia z tytułu wystawionych faktur VAT, wskazując na chęć rozwiązania umowy.

W odpowiedzi wskazano, że jej zadłużenie wynosi 13 204,50 zł brutto.

Dowód:

- korespondencja e-mail z dnia 8 września 2017 r. k. 181a

Wobec upływu okresu obowiązywania umowy, spółka (...).pl przygotowała nową umowę z datą 12 września 2017 r. dołączając do umowy załącznik, w którym określono dług pozwanej na kwotę 13 204,50 zł brutto. Spółka (...).pl zaproponowała J. L. (1) pozwanej rabat z tytułu wystawionych faktur VAT w kwocie 7904,50 zł, wobec czego do zapłaty pozostała kwota 5300 zł w przypadku uiszczenia przez pozwaną w terminie 14 dni ww. kwoty i podpisania nowej umowy. W przypadku uchybienia terminowi nadany rabat tracił moc.

Dowód:

- umowa z dnia 12 września 2017 r. k. 142;

- załącznik do umowy k. 142;

- zeznania świadka J. U. k. 82v.-83;

W dniu 26 września 2017 r. J. L. (1) przelała na rachunek spółki (...).pl kwotę 5 300 zł, wskazując w tytule zapłaty spłatę zadłużenia dla portalu TwojaSuknia.pl.

Niesporne, nadto dowód:

- potwierdzenie przelewu – k. 163

Pismem z dnia 4 października 2017 r. spółka (...).pl wezwała J. L. (1) do zapłaty kwoty 7904,50 zł tytułem wystawionych faktur VAT w okresie od sierpnia 2016 r. do sierpnia 2017 r. w terminie 7 dni.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z dnia 4 października 2017 r. k. 137;
- potwierdzenie nadania k. 138;

Pismem z dnia 16 października 2017 r. J. L. (1) zwróciła się do spółki (...).pl z wnioskiem o ponowne przeanalizowanie wystawionych faktur VAT i należności. Przesłała załącznik do proponowanej jej nowej umowy, w którym wskazano, że spółka (...).pl proponuje jej rabat w kwocie 7 904,50 zł, a do zapłaty pozostaje kwota 5 300 zł.

Dowód:

- pismo z dnia 16 października 2017 r. k. 139;

J. L. (1) nie podpisała umowy, jednakże podpisała załącznik do ww. umowy oraz uiściła na rzecz spółki (...).pl kwotę 5300 zł. W piśmie z dnia 24 października 2017 r. pełnomocnik spółki (...).pl poinformował J. L. (2), iż podtrzymuje stanowisko wyrażone w wezwaniu do zapłaty z dnia 12 maja 2017 r. albowiem pozwana co prawda uiściła na rzecz powódki kwotę 5300 zł oraz podpisała załącznik, jednakże nie podpisała nadesłanego egzemplarza nowej umowy, wobec czego rabat utracił moc.

Dowód:

- załącznik do umowy k. 140;
- potwierdzenie przelewu z dnia 26 września 2017 r. k. 163;
- pismo z dnia 24 października 2017 r. k. 143;
- potwierdzenie nadania k. 144;
- zeznania świadka J. U. k. 82v.-83;
- zeznania pozwanej J. L. (1) k. 177-178, 183v,-184v.;

Sąd zważył. co następuje:

Powództwo jest uzasadnione w przeważającej części.

W przedmiotowej sprawie bezsporne było zawarcie między stronami umowy o współpracy, na podstawie której powódka publikowała w katalogu internetowym ofertę salonów sukien ślubnych prowadzonych przez pozwaną. Za te usługi strony ustaliły należne powódce wynagrodzenie w wysokości 7% wartości transakcji plus podatek VAT. W myśl art. 750 k.c. do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności dla dającego zlecenie (art. 734 § 1 k.c.).

Pozwana podniosła w sprzeciwie również, że umowa łącząca strony przestała obowiązywać w dniu 4 marca 2017 r. gdyż została zawarta na czas określony. Ponadto pozwana przestała opłacać wystawione faktury, wobec czego jej firma powinna zostać usunięta z programu. Odnosząc się do tych zarzutów wskazać należy na postanowienia umowne, zgodnie z którymi umowa kooperacyjna została zawarta na okres 24 miesięcy z możliwością jej wypowiedzenia najpóźniej na trzy miesiące przed upływem okresu jej obowiązywania. Zastrzeżono dodatkowo, że w przypadku niewypowiedzenia umowy, ulegała ona przedłużeniu o kolejny okres 24 miesięcy. Strona, która wywodzi korzystne dla

siebie skutki prawne powinna wskazać dowody na poparcie swoich twierdzeń. Zgodnie z dyspozycją art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Wobec tego strona pozwana, w celu udowodnienia swoich twierdzeń, powinna była w trakcie procesu wykazać bezsprzecznie i jednoznacznie, że skutecznie wypowiedziała umowę zawartą z powódką. W tym celu winna przedłożyć niezbędne dowody dla potwierdzenia swoich twierdzeń. Taki wymóg nakłada na nią art. 232 k.p.c. zgodnie z którym strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Strona pozwana ograniczyła się do własnych twierdzeń i zeznań złożonych na rozprawie. Te ostatnie są jednak niekonkretne i nie pozwalają ustalić, że wypowiedzenie zostało złożone na 3 miesiące przed zakończeniem umowy. Pozwana wskazywała w tym zakresie na mail, w którym odwołuje się do wcześniej złożonego wypowiedzenia, niemniej jednak mail jest z września 2017 r. (k. 181a), podczas gdy w zeznaniach pozwana twierdziła, iż we wrześniu 2016 r. zaczęła rozmawiać z powódką, ale nie o wypowiedzeniu, lecz o uregulowaniu płatności, bo chciała mieć w grudniu – kiedy przypadł termin na wypowiedzenie umowy – czystą sytuację finansową. Z kolei w piśmie z 27 marca 2017 r. (k. 151) pozwana nie wskazała, że wypowiedziała umowę wcześniej, lecz że ta wygasła 4 marca, a nadto pozwana ją wypowiada ze skutkiem natychmiastowym, co nie pozwala przyjąć z całą pewnością, że umowa była wcześniej wypowiedziana. Wobec tego Sąd przyjął, iż umowa między stronami nie została skutecznie rozwiązana, co skutkowało przedłużeniem umowy na dalszy czas oznaczony.

Kolejny zarzut pozwanej dotyczył tego, iż powódka niesłusznie naliczała jej wynagrodzenia za osoby, które nie zostały umówione przez portal powódki, lecz same zgłosiły się do salonu pozwanej (mając np. kupony rabatowe z targów ślubnych), a następnie zarejestrowały się na portalu powódki i przesłały potwierdzenie transakcji, tylko po to, by wziąć udział w loterii. Ten zarzut nie może być uwzględniony z dwóch powodów. Po pierwsze, pozwana nie była w stanie wskazać, które z pozycji na fakturach kwestionuje właśnie z tego powodu, a po drugie, sposób rozumienia umowy przez pozwaną jest sprzeczny z literalnym brzmieniem umowy, zgodnie z którą wystarczające do naliczenia prowizji jest zarejestrowanie się przez klientkę na portalu powódki przed zakupem, a następnie przesłanie dowodu zakupu.

Powyższe oznacza, że powódce należy się zgodnie z umową wynagrodzenie co do zasady. Zgodnie z przywołaną już wcześniej dyspozycją art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Wobec tego strona powodowa, w celu udowodnienia swoich twierdzeń, powinna była w trakcie procesu wykazać bezsprzecznie i jednoznacznie, że przysługuje jej uprawnienie do dochodzenia zapłaty należności od pozwanej we wskazanej wysokości. W tym celu winna przedłożyć niezbędne dowody. Strona powodowa na potwierdzenie wysokości swojego roszczenia złożyła umowę, faktury VAT, raporty aktywności panien młodych oraz potwierdzenia zamówień oraz sprzedaży i paragony. Strony ustaliły w umowie wynagrodzenie powódki w wysokości 7% wartości transakcji netto plus podatek VAT. Faktury przedstawione przez stronę powodową zostały wystawione na podstawie raportów aktywności panien młodych oraz dokumentów potwierdzających dokonanie zakupów przez wskazane w raportach klientki. Należy zauważyć, że faktura Vat ma walor dokumentu prywatnego (art. 245 k.p.c.), może jedynie dowodzić, iż osoba, która ją podpisała, złożyła oświadczenie w niej zawarte. Z kolei część dokumentów, mających stanowić potwierdzenie zakupów przez klientki jest nieczytelna, bądź nie sposób z ich treści ustalić jakiej klientki dotyczą. Również świadek J. U. potwierdziła w swoich zeznaniach, że część dokumentów jest nieczytelna, a paragonów, na których brak nazwiska nie da się przypisać do klientki. Wprawdzie zeznała ona, że wszelkie dane do sprawy były przez nią przygotowywane na podstawie programu komputerowego, który zawiera wprowadzone wcześniej dane dotyczące wartości zakupu, jednak skoro powódka twierdzi, że dana klientka zakupiła towar o określonej wartości, to zapewnienie świadka o zgodności danych wygenerowanych do pozwu z zawartością systemu prowadzonego przez powódkę jest niewystarczające do uwzględnienia powództwa w żądanej wysokości. Jedynym bowiem potwierdzeniem, że dana osoba dokonała zakupu o konkretnej wartości powinny być umowy i paragony, ewentualnie zeznania takiej klientki. Sąd przeprowadził w tym zakresie szczegółową weryfikację dokumentów i ustalił, iż materiał dowodowy potwierdza dokonanie zakupów przez część klientek wskazanych w raportach aktywności. I tak, na fakturze nr (...) widnieje zgodnie z raportem aktywności panien młodych 15 transakcji, niemniej jednak do pozycji 3 (I. W.), 5 (K. M.) i 15 (E. H.) brak jest imiennych dowodów zakupów, co oznacza, że pozycje te muszą być usunięte z faktury w całości. Z kolei jeśli idzie o pozycje 11 (W. S.) i 13 (S. S.), to z zamówień i paragonów wynika, że osoby te zakupiły towary o wartości odpowiednio 2950 zł i 6000 zł, zatem po pomniejszeniu tych wartości o podatek VAT podstawa prowizji

wynosi 2398,37 zł i 4878,05 zł, zaś 7% od tych kwot to 167,86 i 341,46 zł, a nie 180,98 i 405,20 zł. Zatem faktura ta powinna opiewać łącznie na 2299,19 zł netto, 2828 zł brutto, a ponieważ wg twierdzeń pozwu była opłacona w części, należało kwotę dochodzoną pozwem pomniejszyć o różnicę pomiędzy fakturą wystawioną przez powódkę, a kwotą, na jaką faktura ta powinna być wystawiona (701,07 zł). Ostatecznie do zasądzenia z tej faktury pozostawało 675,56 zł. Skorygować należało także fakturę nr (...) – z uwagi na brak dowodu zakupu od D. Z. i udowodnioną wartość zakupu M. S. (1) – 2000 zł, faktura ta winna opiewać na 140 zł. Faktura nr (...) winna opiewać na 270,90 zł - z uwagi na brak dowodu zakupu A. P. (3), a faktura nr (...) na 616 zł – z uwagi na brak dowodu zakupu J. P.. Natomiast za zasadne w całości uznał roszczenia z pozostałych faktur. Podsumowując Sąd uznał za zasadne roszczenie powódki co do kwoty 6 607,04 zł. Ponadto Sąd uwzględnił również żądanie odsetek co do uznanych za zasadne należności. W świetle art. 481 k.c. powódce należą się odsetki za opóźnienie od daty wymagalności do daty zapłaty. Odsetki takie w wyroku zostały zasądzone.

Pozwana wnosila w sprzeciwie o rozłożenie należności na raty wskazując na trudną sytuację finansową. Zgodnie z art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Zgodnie z utrwalonym poglądem judykatury i doktryny [wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 stycznia 1966 roku, (...), Lex Polonica nr 322989; M. J. (w:) Komentarz do kodeksu postępowania cywilnego. Część pierwsza. Postępowanie rozpoznawcze, T. I, Wydawnictwo (...), W. 2001, s. 560 – 561] uprawnienie przewidziane w powyższym przepisie przysługuje sądowi w szczególnie uzasadnionych wypadkach, a więc w sytuacjach, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny czy zdrowotny spełnienie zasądzzonego świadczenia byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione i narażałoby jego na niepowetowane szkody. Rozłożenie świadczenia na raty ma w szczególności na celu uchronienia pozwanego od postępowania egzekucyjnego poprzez umożliwienie mu wykonania wyroku w sposób dobrowolny. Pozwana nie wykazała, że zachodzą przesłanki do zastosowania powyższego przepisu. Złożyła wprawdzie oświadczenie o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania, ale wynika z niego jedynie, że pozwana z tytułu działalności gospodarczej na koniec 2016 r. osiągnęła dochód w wysokości 21 069,56 zł, posiada we współwłasności z mężem dom o powierzchni 180 m2, na którego utrzymanie ponoszą miesięczny koszt 1500 zł, a poza tym spłacają raty kredytu hipotecznego w wysokości 750 zł miesięcznie. Wskazane okoliczności nie potwierdzają, jakoby spełnienie zasądzzonego świadczenia byłoby dla pozwanej niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione i narażałoby ją na niepowetowane szkody. Brak jest więc podstaw do rozłożenia należności na raty.

Sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji (art. 108 § 1 k.p.c.). Powódka wygrała proces w części- w 83%. Sąd stosunkowo więc rozdzielił koszty procesu (art. 100 k.p.c.). Na koszty procesu po stronie powodowej składa się kwota 300 zł tytułem opłaty od pozwu ustalonej zgodnie z treścią ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398) wraz z kosztem zastępstwa procesowego w kwocie 1800 złotych tytułem zastępstwa procesowego oraz opłatą od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. Wynagrodzenie pełnomocnika powoda ustalono zgodnie z treścią § 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804) wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych. Co za tym idzie pozwana winna zwrócić powódce 83 % poniesionych przez nią kosztów procesu, a zatem kwotę 1 757,11 zł.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)
4. (...)
5. (...)